AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Viertel 12. Jh.
Seite 35r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

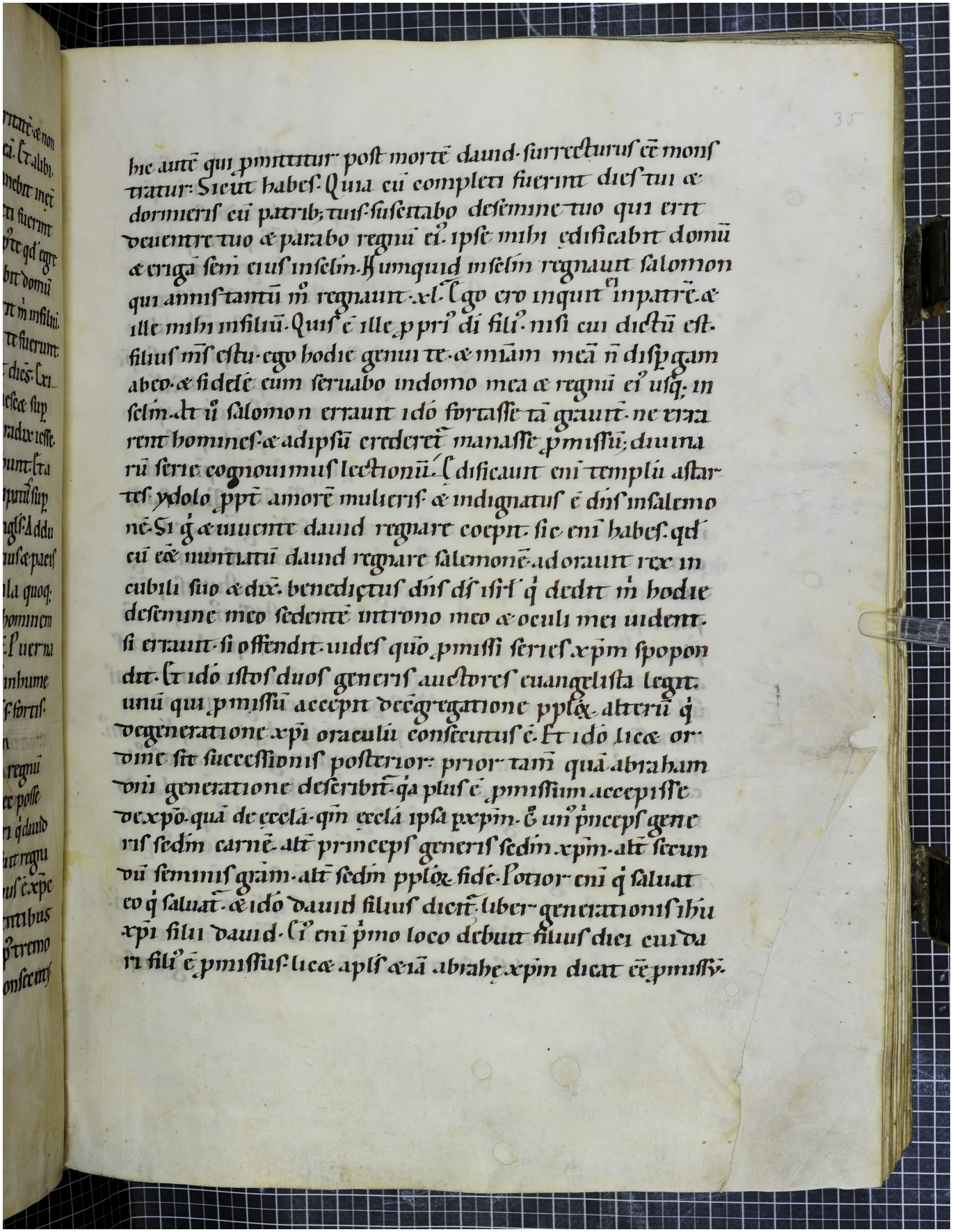

hic autē qui pmittitur post mortē dauid surrecturus cē monstratur. Sicut habes. Quia cū completi fuerint dies tui & dormieris cū patrib; tuis suscitabo desemine tuo qui erit de uentre tuo & parabo regnū eī. ipse mihi edificabit domū & erigā sem eius in selm. Numquid in selm regnauit salomon qui annis tantū m̄ regnauit. xl. Ego ero inquit eī in patrē. & ille mihi in filiū. Quis ē ille p̄ pri dī filī. nisi cui dictū est. filius m̄s es tu. ego hodie genui te. & mūm meā n̄ disp̄gam abeo. & fidele cum seruabo in domo mea & regnū eī usq; in selm. At ū salomon erauit ido fortasse tā grauit. ne erarent homines. & ad ipsū crederet manasse p̄missū; diuinarū serie cognouimus lectionū. Edificauit eni templū astartes ydolo ppt amorē mulieris. & indignatus ē dns in salemonē. Si q̄ & uiuente dauid regnare coepit. sic eni habes. qd cū ea nuntiatū dauid regnare salemonē. adorauit rex in cubilū suo & dixit. benedictus dns ds isrl q̄ dedit m̄ hodie desemine meo sedente in trono meo & oculi mei uident. si erauit. si offendit. uides quō p̄missi series xp̄m spoponderit. Et ido istos duos generis auctores euangelista legit. unū qui p̄missū accepit de egregatione pplōr. alterū q̄ de generatione xp̄i oraculū consecutus ē. Et ido licet ordine sit successionis posterior. prior tamē quā abraham oni generatione describit. qa plus ē p̄missum accepisse de xpo. quā de ecclā. qm̄ ecclā ipsā p̄ xp̄m. & un̄ p̄ncep̄s generis sedm carnē. alt princeps generis sedm xp̄m. alt secundū seminis grām. alt sedm pplōr fidē. Potior eni q̄ saluat eo q̄ saluat. & ido dauid filius dicit. liber generationis ihu xp̄i filii dauid. Ci eni p̄mo loco debuit filius dici cui dari filī ē p̄missus. licet aplus eā abrahe. xp̄m dicat ē p̄missū.